

Cartes

"Populum dicit" Lloret

enric carcereny beltran. lloret de mar.

Per començar, crec que hem d'acceptar que el lloc de qualsevol càrrec en qualsevol elecció i en qualsevol partit ha de dependre de la voluntat i dels vots dels electors. Això és la democràcia de veritat. Qualsevol altre sistema és massa fàcil de manipular. Que els càrrecs electes facin declaració dels seus béns, en entrar i en sortir de qualsevol càrrec. I que els seus sous i despeses, corresponent a la seva feina, siguin públics de forma fefaent, clara i justificada.

I sobretot, que no es faci cap tipus d'adjudicació a dit. Aquesta és una més de les especialitats dels romans.

I aquesta és l'única manera que el poble tingui confiança en els seus polítics.

L'estat romà s'assembla massa a una nació "de cuyo nombre no quiero acordarme", que en el que més destacava, era per sotmetre i espoliar els seus súbdits.

És necessari votar els partits que presenten llistes obertes, i que defensen la llibertat dels Països Catalans. Que no tinguin cap lligam espanyolista perquè estem tips de pagar el que no ens correspon.

Estic d'acord que hem d'estalviar. Però la primera mesura més efectiva, seria fer possible cobrar el deute pendent que té Catalunya, envers la nació dominant.

Carta al president

Artur Mas

rogeli vancells molinas. sant feliu de guíxols.

Una part important de l'electorat va optar per tornar a donar confiança a CiU. Uns que votant per primera vegada ho feien confiats que serien millors que no pas els que manaven, altres desitjosos de retornar Catalunya a la "normalitat", pensant que les coses anirien millor. Però resulta que una de les coses més bàsiques com és la sanitat, en pocs dies han pres unes mesures tan dràstiques que estan provocant molta "confusió" amb una cosa tan important com és la salut. Suposarà un empitjorament de la qualitat assistencial de la sanitat pública catalana que patirem tots els ciutadans. Les mesures decretades pel Govern català, ja han penalitzat el sobreesforç del personal mèdic per preservar la qualitat assistencial, tot i les carències del sistema. No n'hi ha prou de no voler atribuir a ningú les culpes de res, dient que la Generalitat estava instal·lada en "la inèrcia de la cultura del gastar".

Amb aquestes mesures la sanitat de Catalunya quedarà molt degradada, amb unes llistes d'espera interminables i amb uns hospitals totalment envellits.

Coneixem els problemes financers que té la Generalitat, però això no vol dir que hagi d'afectar tant la sanitat com l'ensenyança. És molt necessari que la gent conegui realment d'on surt cada cosa, com es paga i quin destí tenen els impostos.

És tan important el pressupost que administra la Generalitat que possiblement s'haurien pogut prendre mesures més dràstiques en altres departaments, i no repercutir 1.000 milions d'euros a la sanitat que ja venia molt castigada pels últims governs del tripartit.

Seria hora de revisar i treure moltes subvencions que al llarg dels anys s'han anat

ampliant i tal vegada duplicant, tant a Catalunya com a fora del país, tal com ambaixades implantades pel senyor Carod, representacions, comunitats catalanes a l'exterior, Consells Comarcals, Diputacions, fires, festivals, partits polítics, urbanitzacions i acabant amb una interminable relació de despeses i més despeses d'una llarga llista de subvencions i sous.

És urgent prestigiar
el tren convencional

Josep M. Loste i Romero. portbou.

Em sembla molt correcte que des dels poders públics es vulgui promoure la utilització del transport públic i, particularment, el tren convencional per tal d'estalviar energia i poder encarar millor la brutal crisi estructural que patim. Caldria mencionar, dir en veu alta, que el que estàvem manifestant molta gent, amb molt de sentit comú, sobre els perills de la triple crisi que patim: energètica, econòmica i ambiental, s'ha fet realitat. La inestabilitat política i social del món àrab ha acabat de refermar que la nostra dependència del petroli és tràgica. Ara i aquí s'ha posat de manifest que el ferrocarril convencional és la clau per mantenir el nostre "tren" de vida, (la nostra democràcia social i europea plena). En aquests moments hem d'exigir que els poders públics, d'una vegada per totes, promoguin de debò la utilització del transport públic, és a dir, que deixin de "fer la pilota" al vehicle privat i incentivin de debò el transport públic. Ha arribat l'hora de prestigiar el transport col·lectiu i, eminentment, el tren convencional. Cal donar suport, de totes totes, al tren convencional (el transport públic de proximitat) que articula el territori i contribueix a vertebrar una autèntica mobilitat social amb tots els ets i uts.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/03/14/cartes/472045.html>